

LEADBEATER, CHARLES WEBSTER

Om logemöten.

Stockholm
1920

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

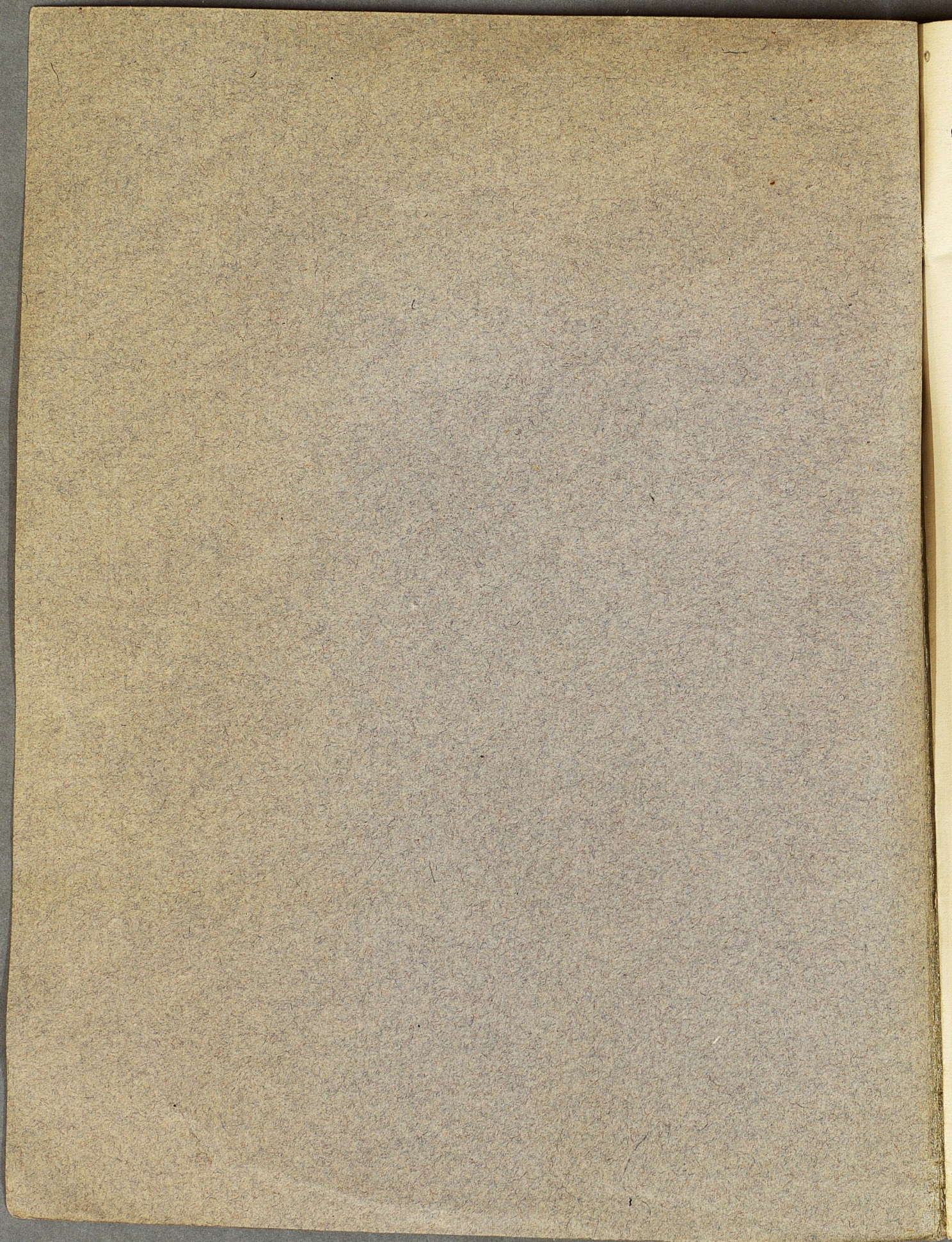
Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

LEADBEATER
OM HOGEMÖTEN

Teosofi.
(Bz)

O M L O G E M Ö T E N.

47

C. W. LEADBEATER.

En teosofisk sammankomst kan medföra de allra viktigaste resultat ej endast för dem, som deltaga däri, utan även för omgivningen, om den också är alldeles omedveten däröm. För att kunna åstadkomma detta måste emellertid deltagarna förstå mötets dolda sida och arbeta med tanke på att framkalla största möjliga verkan. Många deltagare förbise helt och hållet denna ytterst viktiga del av arbetet och hava följaktligen en ovärdig uppfattning om, vilka uppgifter en loge har.

Jag har ibland hört medlemmar helt öppet tillstå, att logemötena ofta äro ganska tråkiga och att de därför ej alltid deltaga i dem. Den medlem, som yttrar sig så, har ej fattat ens de första grunderna av arbetet inom en loge; han tycks tro, att den är till för att roa honom och att, om dess möten ej intressera honom, så kan han lika gärna stanna hemma. Om det gives en ursäkt för en sådan uppfattning, så är det den, att den människan under många liv och troligen även under första delen av denna inkarnation betraktat allting ur yttre och själviska synpunkter och att hon först nu börjar att så småningom vänja sig vid den sannare och högre ståndpunkten — det sunda förnuftets ståndpunkt, som tager alla faktorer med i räkningen, de högre såväl som de lägre och mindre viktiga.

Den människa, som går på ett teosofiskt möte i akt och mening att själv få någon behållning därav eller för att "ha roligt", hon tänker blott på sig själv och icke på sin loge eller på Samfundet. Vi skola gå in i Samfundet, icke emedan vi hoppas vinna något där, utan emedan vi äro övertygade om sanningen av det, som där förkunnas och angelägna om att så vida omkring som möjligt sprida denna sanning till andra. Äro vi uteslutande själviska i detta avseende, kunna vi köpa teosofiska böcker och studera dem, utan att alls tillhöra Samfundet. Vi gå in i det för att sprida dess läror och för att lära oss förstå dem bättre

genom att diskutera dem med sådana, som tillbragt är med att söka leva efter dem. Vi, som tillhöra det, få dock mycket dels genom undervisning, dels genom hjälp i att förstå svåra punkter och slutligen genom broderliga känslor och vänliga tankar.

Jag vet, att jag under mitt trettioåriga medlemskap fått mycket av allt detta, men jag är alldeles säker på, att jag icke skulle hava vunnit hälften så mycket, om jag gått in i Samfundet med tanke på att få något från det. Jag har om och om igen gjort den erfarenheten, att den människa, som går in i Samfundet med den tanken: "Vad kommer jag att få?" vinner föga, emedan hon i förhållande till de högre krafterna är en återvändsgränd, hon är som ett tilltäppt rör ur vilket intet vatten kan komma. Vad kan finnas i den slutna änden av ett rör annat än litet stillastående vatten? Men öppna röret och låt vattnet strömma fritt, då kan en stor mängd rinna igenom det.

På samma sätt är det med den medlem, som går på ett logemöte och hela tiden tänker endast på sig själv och på vad han tycker om det, som säges eller göres. Han får säkert mycket ringa behållning i jämförelse med vad han skulle kunnat få, om han varit förståndigare. Sådana människor kunna utan tvivel få vissa ryck av osjälviskhet, men det är inte tillräckligt. Varje medlem av Samfundet bör hela livet igenom ägna sig helt åt att väl fylla sin plats och att fullgöra sin plikt till det yttersta. Tillhör en människa samfundet och en bestämd loge, så har hon också i det avseendet en plikt att fylla. Om en medlem kommer och säger, att logemötena äro tråkiga, så känner man sig alltid hågad att genast fråga honom: "Hur kan du tillåta, att de äro tråkiga? Du är ju också där, och det tillkommer dig att se till, att allt går som sig bör." Om varje enskild medlem känner, att det är hans plikt att göra varje möte lyckat, så är det långt troligare, att han skall få någon behållning av det, än om han går dit för att bli road

eller kanske t. o. m. endast för att få en viss undervisning.

Vi skola nu övergå till den dolda sidan av ett teosofiskt logemöte.

För att illustrera detta skall jag taga ett vanligt vecko-möte, vid vilket logen följer en bestämd studiekurs. Jag talar nu om sammankomster, till vilka endast medlemmar äga tillträde, ty den oekulta verkan, som jag här tänker beskriva är oförenlig med varje möte, i vilket utomstående få deltaga.

Varje loge har naturligtvis sin yttre verksamhet. Offentliga föreläsningar hållas och tillfällen till frågor erbjudas allmänheten. Allt detta är bra och nödvändigt, men en loge, som är värd detta namn, utträttar något mycket större och högre än varje arbete på det fysiska planet, och detta högre arbete kan utföras endast med tillhjälp av logens egna, privata möten och blott om dessa äro fullt harmoniska och rätt ledda. Om deltagarna på minsta sätt tänka på sig själva, om de behärskas av personlig fåfänga — någon önskar kanske framhäva sig själv och intaga en ledande ställning i förhandlingarna — om de i något annat avseende bära på själviska känslor, så att de t. ex. skulle kunna bli förnärmade eller hysa avund eller svartsjuka — ja, då kan aldrig något verkligt nyttigt, oekult resultat uppnås. Glömma de däremot sig själva under allvarliga bemödanden att förstå studieämnet, så blir utan svårighet och ofta utan att de hava den ringaste aning därom, ett stort, välgörande resultat följden. Jag skall genast förklara orsaken härtill.

Vi antaga att en serie möten hållas, vid vilka en viss bok går igenom. Varje deltagare vet på förhand, vilken paragraf eller sida, som skall behandlas på följande möte, och man väntar, att han skall göra sig besvär med att förbereda sig, så att han på ett intelligent sätt kan deltaga i mötet. Han får ej vara som en nykläckt fågelunge, som med uppspärrat gap bara väntar, att någon annan skall stoppa föda i honom. Nej, varje medlem bör hava bildat sig en klar uppfattning om det ämne, som skall behandlas, och vara beredd att draga sitt strå till stacken.

Ett bra förfaringssätt är det, att var och en, som är med i studiecirkeln, åtager sig att gå igenom någon av våra teosofiska böcker — en kan taga t. ex. första delen av *Hemliga Lärnan*, en annan den andra, åter en annan den tredje, en kan taga *Den Uråldriga Visdomen*, en *Esoterisk Buddhism* o. s. v. Några kunna utan svårighet åtaga sig ett par tre mindre böcker. Skulle däremot logen vara mycket stor, kan en del av *Hemliga Lärnan* lätt delas upp på flera medlemmar så att var och en tar hundra eller hundrafemtio sidor. Det ämne, som skall behandlas på ett visst möte, tillkännagives tydligt på det närmast föregående, och varje medlem tar till sin uppgift att omsorgsfullt sätta sig in i den bok eller de böcker, som fallit på hans lott, och sätta sig väl in i allt, som f. ö. kan stå

i samband med ämnet ifråga, så att han, då han kommer till mötet, är fullkomligt på det klara med innehållet i sin bok och beredd att, när hans tur kommer, giva de övriga en klar bild därav. På detta sätt får varje medlem sin del av arbetet, och därigenom att alla de närvarande allvarligt koncentrera sina tankar på det ämne, som behandlas, bidra de alla till att skapa en klar uppfattning av det. Sedan mötet öppnats, uppdrager ordföranden åt någon av de närvarande att läsa upp den del, som utvalts till studium, och frågar sedan varje medlem i tur och ordning, vad hans bok har att säga härom. När alla på detta sätt gått igenom, kunna frågor göras och varje punkt, som ej är fullt klar, diskuteras. Skulle någon fråga komma upp, som de närvarande äldre medlemmarna ej anse sig kompetenta att besvara, bör den antecknas och sändas in till samfundets huvudkvarter.

Följer man en plan liknande denna, kan ingen hava orsak att beklaga sig över, att mötena äro ointressanta, ty varje medlem vinnlägger sig om att bära upp sin del därav. Var och en måste gå till sammankomsten i hjälpsamhetens anda, med tanke på vad hans skall kunna bidra med och hur han skall kunna uträtta någon nytta, ty det är på detta det mesta beror.

Låt oss nu tänka på, vilket inflytande ett dylikt möte utövar på den omgivande trakten. Vi hava på annat håll omtalat att gudstjänsten i en kyrka är ett kraftigt centrum för utstrålning; hur verkar då ett teosofiskt möte i detta avseende?

För att förstå detta måste vi för ett ögonblick gå tillbaka till vad som sagts om tankens verksamhet. En tankeväg kan alstras på olika plan inom mental-kroppen. En självisk tanke använder det lägsta slaget av mental materia, under det att en osjälvisk använder endast de högre slagen, så ock vid varje försök att fatta någon upphöjd idé. En intensiv strävan att förstå det abstrakta — ett försök att sätta sig in i vad som menas med fjärde dimensionen eller bordets begrepp ("the tabularity of a table") — betyder, om det lyckas, en begynnande verksamhet i kausalkroppen; ja, är tanken uppblandad med osjälvisk kärlek, med hög längtan och hängivenhet, kan det t. o. m. hända, att en vibration från den intuitionella världen går in i kausalkroppen och hundrafalt mångdubblar dess kraft.

Det avstånd en tankeväg verksamt kan passera, beror dels på dess natur, dels på det motstånd den röner. Vibrationer tillhörande de lägre slagen av mental materia bli vanligen snart drivna ur sin kurs och överväldigade av en mängd andra vibrationer på samma plan, precis som ett dämpat ljud helt och hållet drunknar i bullret av en storstad.

Detta är orsaken till att genomsnittsmänniskans tanke, som ju i regel kretsar kring henne själv och börjar på det lägre mentalplanet för att sedan genast störta sig ned på motsvarande astralplan är jämförelsevis så föga effektiv. Dess kraft är begränsad

i båda världarna, ty hur kraftig den än må vara, så finnes där i alla fall ett så stort och upprört hav av liknande tankar, vilket svallar runt omkring den, att dess vibrationer oundvikligen snart bliva överväldigade och förlora sig i denna förvirring. En tanke, alstrad på högre plan däremot, har ett friare verksamhetsfält, emedan det antal själar, som åstadkomma dylika vibrationer för närvarande är mycket litet. De teosofiska tankarna bilda ur denna synpunkt så gott som en klass för sig själva. Det finnes visserligen religiösa människor, vilkas tankar äro fullt ut så upphöjda som våra, men de äro icke så precisa och bestämda. Det finnes ett stort antal människor, vilkas tankar på affärsangelägenheter och penningtransaktioner äro så noggranna man kan begära, men de äro icke så upphöjda och altruistiska. Icke ens vetenskapligt tänkande i stort sett kan egentligen sägas höra till samma klass som den sanna teosofens, och därför hava våra lärjungar praktiskt taget ett fält för sig själva i mentalvärlden.

Resultatet härav blir att när en människa tänker på teosofiska ämnen, sänder hon ut i alla riktningar en våg, vars styrka ligger i att den praktiskt taget icke röner något motstånd. Den verkar som ett ljud mitt i en ofantlig tystnad eller som ett klart skinnande ljus i en mörk natt. Den sätter i rörelse materia från plan, som sällan användas, och de igångsatta vibrationerna träffa mentalkroppen hos genomsnittsmänniskan på en punkt, som ännu är i översamhet. Detta giver en dylik tanke sitt särskilda värde, ej endast för tänkaren själv utan även för hans omgivning, ty den strävar att väcka och kalla till liv en alldeles ny del av tankeapparaten. En sådan våg behöver icke överföra teosofiska tankar till dem, som äro okunniga om teosofi, men då den väcker denna högre del av mentalkroppen, strävar den att i stort sett upplyfta och frigöra människans tankar längs den linje den varit mest van att arbeta efter och på så sätt uppstår en ovärderlig vinst.

Om en enda människas tanke kan åstadkomma ett sådant resultat, måste tjuu eller trettio människors tankar, riktade mot samma mål, frambringa en ofantligt mycket större verkan. Kraften hos de förenade tankarna hos ett antal människor är alltid mycket större än summan av deras enskilda tankar; produkten skulle beteckna ett rättare tal. Härav framgår, att det även ur denna synpunkt är en stor fördel för en stad eller ett annat samhälle, att äga en teosofisk loge, som ständigt håller sina möten där, ty deras förehavanden kunna, om de skötas i rätt anda, ej annat än medföra en avgjort upplyftande och förädlade verkan på den omgivande menighetens tankar. Naturligtvis finnes det många, vilkas sinnen äro oemottagliga för väckelse på dessa högre plan, men de ständiga vibrationerna från dessa upphöjda tankar föra i alla fall tiden för deras slutliga uppvaknande något närmare.

Vi få icke heller förbise det resultat, som vinnes

genom skapandet av bestämda tankeformer. Dessa utgå även från verksamhetsfältets centrum, men i motsats till tankevågorna kunna de endast påverka sådana sinnen, som redan i någon mån själva äro i stånd till dylika tankar. I våra dagar finnes det emellertid många sådana, och våra medlemmar kunna intyga, att det ofta hänt dem, att sedan de sinsemellan diskuterat en fråga, sådan som t. ex. reinkarnationen, så kommer det sedan fram till dem människor, som begära upplysningar om detta ämne, människor, som de ej alls trott vara intresserade för sådana saker. Tankeformen är i stånd att överföra tankens sanna väsen till dem, som äro något förberedda att mottaga den, då däremot tankevibrationen, fastän den når en mycket större krets, verkar mindre bestämt.

Här ha vi redan en viktig verkan. Helt omedvetet under den vanliga studiekursen framkallas på mentalplanet av våra medlemmar — i själva verket något mycket större, än vad som kan vinnas genom deras medvetna ansträngningar i propagandaväg. Det är emellertid icke allt — det viktigaste återstår. De store Vishetens Mästare intressera sig för varje loge inom Samfundet och när de finna, att den arbetar väl och lojalt, gå ofta Deras lärjungar och Deras egna tankar till den. Därav kommer det sig, att ofta en mycket högre kraft än vår egen strålar ut från vår församling, och att ett inflytande av oskattbart värde kan samlas på ett ställe, där det så vitt vi kunna se, annars icke skulle kunna finnas. Det kan tyckas, som om detta skulle vara den yttersta gränsen för vad vårt arbete kan nå, men det finnes något ännu högre än t. o. m. detta.

Alla, som studera ockultism, äro medvetna om, att Liv och Ljus från Gudomen strömmar ut över hela Hans system — att det i varje värld och på varje plan kommer från Honom den särskilda manifestation av Hans styrka, som där behövs. Det är givet, att ju högre världen är, dess mindre beslöjad är Hans härlighet, ty då vi höja oss, närma vi oss dess källa. Den kraft, som under vanliga förhållanden strömmar ut över varje värld, är strängt begränsad till just den, men om en särskild kanal beredes för den, kan den stiga ned till och upplysa ett lägre plan.

En sådan kanal bildas alltid så snart en tanke eller känsla är rent osjälvisk. Den själviska känslan rör sig i en sluten kurva och hämtar följaktligen sitt svar på sitt eget plan. Den fullkomligt osjälviska känslan däremot är en utströmning av kraft, som icke återvänder, men under sin väg uppåt banar en kanal, genom vilken Gudomlig kraft från det högre planet kan sänka sig ned till det lägre. Det är detta, som ligger bakom den gamla tron på bönhörelse.

För den clairvoyante ter sig denna kanal, som ett stort skydrag eller en slags jättelik cylinder eller tratt. Det är det närmaste vi kunna komma till, när vi i ord vilja beskriva den, men beskrivningen motsvarar icke fullt dess verkliga utseende, ty när kraften ström-

mar ner genom kanalen, smälter den liksom ihop med denna och lämnar den sedan färgad av den och med typiska egendomligheter, som visa genom vilken kanal den kommit.

En sådan kanal kan bildas endast om tanken i sin helhet är allvarlig och harmonisk. Icke så att inga diskussioner skulle få äga rum på våra möten, tvärtom, men de måste alltid hållas i största vänlighet och andas varm broderlig känsla. Vi få aldrig tro, att en människa, som tänker annorlunda än vi, nödvändigtvis måste vara mindre begåvad eller hava svårt att fatta. Varje sak har minst två sidor, och den människa, som har en annan mening än vi, ser helt enkelt den andra sidan. Vi kunna därför lära oss något av henne och hon något av oss, och på så sätt kunna vi hjälpa varandra. Hetsa vi däremot upp oss under en diskussion, så skada vi varandra, och tankevibrationernas harmoni är borta. En enda sådan tanke kan omintetgöra ett vackert resultat. Jag har varit med om det många gånger — ett antal människor arbeta helt lyckligt tillsammans och bygga upp en härlig kanal; plötsligt råkar en av dem säga något ovänligt eller personligt och i ett ögonblick är kanalen förstörd och tillfället att hjälpa borta.

När någon talar över något ämne eller läser upp ett stycke eller på något annat sätt försöker att uträtta något nyttigt, försök då alltid att hjälpa honom och tänk icke ständigt på hur mycket bättre du skulle kunnat göra det. Kritisera icke, utan hjälp med din tanke. Du kan sedan fråga, ifall det skulle vara någon punkt du icke är fullt på det klara med, men sitt icke och sänd ut ovänliga och kritiska tankar mot honom, ty gör du det, kan du bringa oreda i hans tankar och förstöra hans föreläsning. Anteckna i minnet vad det är du vill fråga om, men försök sedan att för ögonblicket se det, som är bra, av det som han säger, ty på så sätt kan du stärka honom.

Den som är clairvoyant, ser hur tankevägen väller ut från föreläsaren och hur strömmar av förståelse och uppskattning stiga upp från åhörarna och förena sig med föreläsarens. Kritiska tankar däremot möta den strömmen med ett motsatt slag av vibrationer, bryta den och bringa allt i oordning. Den som en gång sett detta, får med all säkerhet ett så kraftigt intryck därav, att det är föga troligt, att han någonsin kan glömma den lärdomen eller handla i strid med den. Hjälpande tankar från åhörarna bidra till att göra föreläsarens framställning klarare och att inpränta den hos dem, som icke äro förtrogna med ämnet. Av den anledningen böra medlemmar vara närvarande även vid de offentliga föreläsningar, som deras kamrater hålla över även de mest elementära ämnen. De som helt förstå, kunna hjälpa talaren att under föreläsningen skapa klara tankeformer till ämnet, och

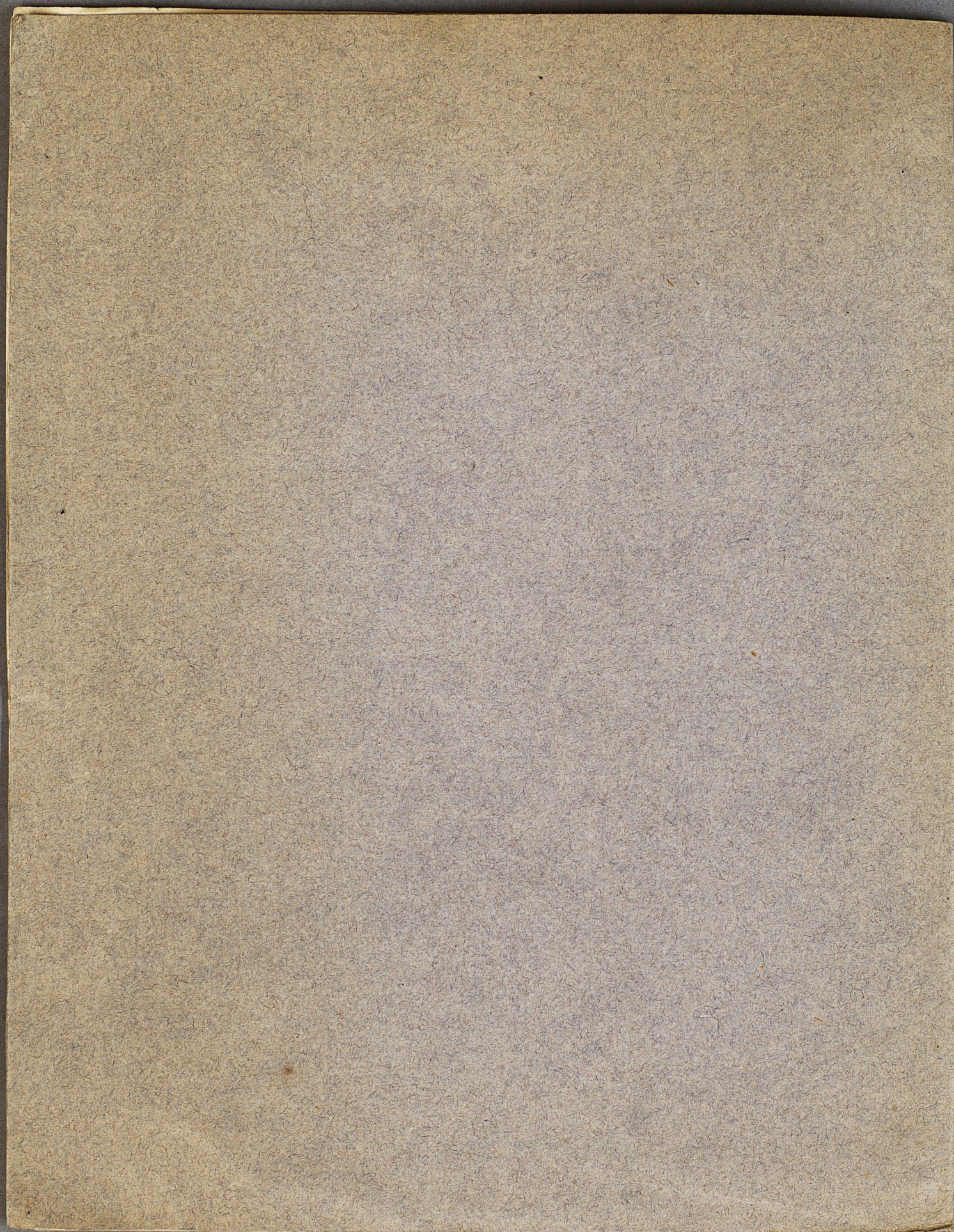
dessa tankeformer komma sedan att hjälpa dem, som söka förstå.

Den människa, som är sysselsatt med allvarliga studier över högre ting, lyftes för stunden upp över sig själv och skapar i mentalvärlden en mäktig tankeform, som genast blir till en kanal för den kraft, som finnes i den närmast högre världen. Om en grupp människor förena sig i tankar av detta slag, så blir den kanal de bygga upp i proportion större till sin förmåga än summan av deras enskilda kanaler. En samling av sådana människor blir därför till ovärdig välsignelse för det samhälle, i vars mitt de arbeta. Tack vare dem når nämligen — även genom deras vanligaste studiemöten, när de syssla med sådana ämnen som runder, raser och planetkedjor — ett utflöde av kraft till den lägre mentalvärlden, som annars i regel blott kommer den högre till del. Ägna de däremot sin uppmärksamhet åt den högre sidan av de Teosofiska lärorna och studera sådana ämnen som etik och själens utveckling, vilka vi finna behandlade i "Vid mästarens fötter", "Ljus på vägen", "Tystnadens röst" och våra andra andaktsböcker, skapa de en kanal av mera upphöjda tankar, genom vilken kraft från själva den intuitionella världen kan nedstiga i den mentala och därifrån utstråla ett inflytande till det goda, som kan påverka mängen själ, vilken alls icke skulle varit mottaglig för denna krafts verksamhet, om den hade stannat på sitt ursprungliga plan.

Detta är den sanna och största verksamheten inom en Loge, tillhörande Teosofiska Samfundet — att skapa en kanal för att sprida det Gudomliga Livet; och här hava vi ännu ett exempel på, hur mycket större det osynliga är än det synliga. Det beslöjade fysiska ögat ser endast en liten skara vanliga studerande, som varje vecka mötas i en allvarlig strävan att lära sig något och utbilda sig till att bli till nytta för sina medmänniskor. De som kunna blicka djupare in, de se däremot, att ur denna anspråkslösa rot, växer upp en härlig blomma. Ej mindre än fyra mäktiga strömmar av inflytande utgå från detta skenbart obetydliga centrum — strömmar av tankevägar, ett knippe av tankeformer, magnetismen från Visdomens Mästare och den mäktiga strömmen av Gudomlig Kraft.

Även här ha vi ett exempel på den sant praktiska nyttan av att känna livets dolda sida. Av brist på sådan kunskap har mängen medlem varit mindre noggrann i uppfyllandet av sin plikt, varit vårdslös i att närvara vid Logemötena och därigenom gått miste om den oskattbara förmånen att vara en del av kanalen för det Gudomliga Livet. En sådan människa har icke fattat det enkla faktum, att hon gick in i Samfundet icke för att få, utan för att giva, icke för att underhållas och roas, utan för att påtaga sig sin del av det stora arbetet till mänsklighetens hjälp.

m
a
r
-
n
o
r
n
a
t

www.books2ebooks.eu